

1. Prowa - dzimy tu życie tu - łacze, hen tam, w górze po - zos - tał nasz kraj;

nieraz ser - ce z goryczy za - płacze, kiedy smutkiem szeleś - ci tu gaj.

1. Prowadzimy tu życie tułaczę,
hen tam, w górze pozostał nasz kraj;
[:nieraz serce z goryczy zapłacze,
kiedy smutkiem szeleści tu gaj.:]
2. Myśli dążą w kierunku Ojczyzny,
którą rządzi i włada nasz Bóg.
[:My wołamy z tej grzesznej obczyzny:
Boże przyjm nas w niebański Twój próg:]
3. Chcemy wrócić na łono Ojcowskie
poprzez gromu nawałność i burz,
[:z hartem ducha i z sercem już czystym
Pan powita z radością nas już.:]
4. Nie zapomnij, iż Jezus, twój Zbawca
z martwych powstał i w nieba próg wszedł,
[:od ucisku On ciebie zachowa
i uchroni od wszelkich twych bied.:]
5. W ciężkiej chwili, mój bracie, nie zwątpij,
na swój los nie narzekaj, lecz służ!
[:Wszystko może cię w życiu tym spotkać,
lecz na Zbawcę brzemiona swe złóż!:]
6. Krótkie życie nam dane na świecie,
a więc walczy, wszak pełno tu zła;
[:wnet już skończy się czas tej pielgrzymki,
wieniec chwały Pan wiernym Swym da.:]